علت بی نقطه بودن قرآن؛ کشش رسم‌الخط در تحمل قرائات امصار

نکته‌ای که خیلی مهم است این است: با اینکه نقطه در خط بود...؛ و الا اگر بگوییم در خط اهل حیره، «ت» با «ب» فرقی نداشت، خب چه کار می‌کردند؟ مثل زبان فارسی الآن ما بود. در کتابهای فارسی الآن اعراب نمی‌گذارند ولی به اعراب نیاز دارد. یعنی با اینکه یک بچه نیاز دارد که کتاب اعراب داشته باشد اما نمی‌گذاریم. کما اینکه در محل لفظ اگر نقطه نگذاریم واج کلامی ندارید. ما یک واج در کلمات مفرد داریم و یک واج هم در کلام داریم. اگر نوشته باشد که «حسن به تهران رفت» و هیچ نقطه‌ای هم نداشته باشد، احدی اشتباه نمی خواند. کلمه «رفت» خودش تک است، به این معنا که کلمه تک واج است. یعنی در اینجا به اشتباه «زفت» نمی‌خواند، «رقب» نمی خواند. همه درست می‌خوانند. در آن زمان هم همینطور بوده. یعنی رسم المصحف نه نقطه داشته و نه اعراب. همه هم می‌خواندند. هم اعراب را درست می‌خواندند و هم نقطه را درست می‌خواندند.

خب چرا نقاط را نمی گذاشتند؟ به این خاطر بود که وقتی نقاط را می‌گذاشتند بسیاری از قرائات موجود در امصار از بین می‌رفت. لذا نقطه را نمی گذاشتند، یحتمله الرسم. این را ابن جزری می‌گوید. لذا می‌بینید که سامان می‌داد. هر مصحفی را که به بلاد مختلف می‌فرستادند، اهل آن مصر می‌توانستند طبق قرائتی که داشتند از همین مصحف استفاده کنند و طبق آن -یحتمله الرسم- بخوانند؛ چون نقط نداشت.

بازبینی #2
ایجاد شده 4 آوریل 2024 12:30:32 توسط ... .
به روزرسانی شده 16 مه 2024 10:24:36 توسط ... .